

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. M.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu 6 lipca 2026 r., na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 5 czerwca 2025 r.,

sygn. akt II AKa 299/23, zmieniającego wyrok

Sądu Okręgowego w Poznaniu z 5 kwietnia 2023 r.,

sygn. akt III K 249/21,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiezionej w sprawie skazanego M. M. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu kasacji podniósł, że „zachodzi duże prawdopodobieństwo wykonania kary w znacznej jej części jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co w przypadku jej ewentualnego uwzględnienia byłoby oczywiście niesprawiedliwe dla skazanego M.M. , jak i wymiaru sprawiedliwości. W tym miejscu należy podkreślić, iż skazany deklaruje postawę zgodną z ewentualnie zastosowanymi wobec niego nieizolacyjnymi środkami zapobiegawczymi do czasu rozpoznania niniejszej kasacji.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji i powoływanie się w niej na rażące naruszenie prawa, nie uzasadnia automatycznego uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku i odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca jednak nie wykazał. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w kwestii kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wobec skazanego wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

[J.J.]

[a.ł.]